

[Kjær Rasmussen.]

spektøren vælges af lærerråd og eventuelt skolenævn for en vis årrække? Det er formentlig vanetænkningen, som lægger sig hindrende i vejen for, at man kommer videre frem ad denne, synes vi, mest fornuftige vej. Og hvorfor kan kontorchefen og postmesteren og politimesteren ikke udpeges på samme måde gennem kollegiale valg for et vist tidsrum? Men hvis man nu fortsat agter at være så bange for de kollegiale valg, så er der mulighed for, at chefstillingerne efter den nuværende ansættelsesprocedure kan besættes på åremål. Men heller ikke en så selvfølgelig ting har man hidtil villet høre tale om, i hvert fald ikke når det gælder generelt. Man har ikke engang fra det offentlige side, så vidt mig bekendt da, villet give sig selv en fortrydelsesparagraf i form af en bestemmelse om prøveansættelse i chefstillinger. Resultatet af al denne forskrækkelse er naturligvis, at det offentlige i visse tilfælde, og lad mig nu endelig sige det én gang til: i visse tilfælde, har lænket sig på livstid til notorisk uegnede chefer.

Vi ønsker altså mere fleksibilitet med hensyn til besættelse af det offentliges lederstillinger, og det er næppe nogen hemmelighed, at VS anser den kollektive udøvelse af ledelsesfunktionen for at være den bedst egnede. Som man måske erindrer, fik vi et forslag om kollektiv ledelse stemt ned i forbindelse med styrelsesloven for kommunernes skolevæsen. Vi efterlyser altså en god portion nytænkning på de her omhandlede områder.

Lad mig så slutte med at sige, at det er den politisk ansvarlige forsamling, som må tage mod til sig og bryde med århundreders sædvane, og man bør gøre det så meget mere, som hvert eneste parti i denne sal er ved at kvæles i snak om demokrati på arbejdspladsen. Nu har vi chancen for at gå foran på det offentliges arbejdspladser.

Ministeren for statens lønnings- og pensjonsvæsen (*Hastrup*): Jeg vil gerne takke for den tilslutning, som lovforslaget har fået fra så at sige alle sider, i hvert fald for så vidt angår lovforslagets principper. Det gennemgående træk, når man lyttede til ordførernes indlæg, var, at man mente, at for så vidt angår spørgsmålet om kongelig udnævnelse, var man ikke gået vidt nok,

man ønskede færre kongelige udnævnelser end dem, der foreslås i lovforslaget. Jeg har i fremsættelsen forsigtigt antydnet, at det er et emne, der naturligvis kan gøres til genstand for drøftelse i udvalget, og jeg forstår på baggrund af den debat, der er ført her, at det er aldeles nødvendigt, at dette spørgsmål kommer til drøftelse i udvalget.

Jeg er også opmærksom på kommunernes ønsker med hensyn til udnævnelse i ledende stillinger inden for skolevæsenet, og det er klart — jeg tror, det var hr. Erik Hansen (Ålborg amt), der nævnte det — at det materiale, der måtte foreligge for os fra kommunernes side, vil blive tilstillet udvalget.

Hr. Ivar Nørgaard hæftede sig ved den omstændighed, at lovforslaget opgiver tjenestemandsovrindelig oprindelige forudsætning om, at stillinger på åremålsbasis skal opregnes ved særlig lov, og det skyldes i første omgang, som det er tinget bekendt, og som det også fremgår af bemærkningerne, at det materiale, vi fik fra styrelserne, simpelt hen ikke var tilstrækkeligt egnet til, at der på det grundlag kunne laves et lovforslag med opregning af åremålsstillingerne. Hr. Ivar Nørgaard beklagede sig over, at det ikke var oplyst, hvor sparsomt materialet fra styrelserne egentlig havde været, og det havde måske også været rigtigt at gøre nogle bemærkninger om det i bemærkningerne til lovforslaget. Men kort efter sommerferien, tror jeg, stillede hr. Ivar Nørgaard i folketingets lønningsudvalg et spørgsmål, hvori han efterlyste lovforslaget om åremålsansættelse og bad om en redegørelse for lønningsministeriets arbejde med denne side af sagen, og i den redegørelse, der da blev sendt til lønningsudvalget, var der en opregning over det sparsomme materiale, vi havde fået fra de forskellige styrelser. Jeg er mere end rede til på ny at fremlægge det samme materiale for lønningsudvalget, så det kan indgå i overvejelserne.

Hr. Ivar Nørgaard nævnte specielt, forekom det mig, spørgsmålet om åremålsansættelse af rektorer ved højere læreanstalter, bl. a. altså når de udnævnes ved beslutning i en kollegial forsamling. I det materiale, der forelå for lønningsudvalget fra undervisningsministeriet, stod der, at undervisningsministeriet ville henlede opmærksomheden på spørgsmålet om eventuelt at etablere rektoraterne ved de højere uddannelsesinsti-